

OSNOVNI SUD U PODGORICI
K.br.70/06
Dana, 20.11.2006 godine

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, po sudiji Šćepanović Zoranu, kao sudiji pojedincu, uz pomoć zapisničara Mihalović Dragane, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Peković Željka, zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, kog u postupku brani Adžić Miladin, adv. iz Podgorice, rješavajući po Optužnom predlogu ODT-a Podgorica, Kt.br.419/04 od 31.12.2005.godine (činjenično preciziranog u završnoj riječi), koji je na glavnom pretresu zastupala Pavličić Biljana, stručni saradnik na radu kod ODT-a Podgorica, nakon održanog glavnog, javnog pretresa, održanog dana : 12.09.2006; 13.09.2006 ; 20.10.2006 i 20.11.2006.godine u prisustvu zastupnika optužbe, okrivljenog i njegovog branioca, donio je dana 20.11.2006 godine i istog dana javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENI PEKOVIĆ ŽELJKO, Jmbg - 0608965260011, od oca Radovana i majke Ljubice, rođene Jovanović, rođen 06.08.1965.godine u Nikšiću, sa prebivalištem u Podgorici - ul."Admirala Zmajevića" br.5 - Naselje Stari Aerodrom, službenik MUP-a Crne Gore, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan,

Kriv je

Zato što je:

U periodu od 15 januara do 05.03.2003 godine u Podgorici kao odgovorno lice - pomoćnik načelnika CB Podgorica kršenjem propisa i opštih akata MUP CB Podgorica očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, i ako je bio svjestan i dužan da usled toga može nastupiti teža povreda prava drugog na način što nakon što mu je dana 15.01.2003 godine dostavljena operativna informacija br.44-21-051/03-23/1 od 14.01.2003 godine sačinjena od strane službenika MUP CB Podgorica Ivanović Nenada a koja sadrži operativna saznanja o pripremanju otmice lica Čupić Brana nije preduzeo nijednu radnju koju je bio dužan da preduzme shodno čl.41 i 43 Uputstva o korišćenju metoda i sredstava u operativnom radu Službe javne bezbjednosti a koje sa sastoji u rješavanju - obradi i provjeri označene informacije, kao i ustupanju iste nadležnoj službi, sve do 05.03.2003 godine kada je došlo do teže povrede prava drugog - otmice oštećenog Čupić Brana

- čime je izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

Pa mu Sud primjenom naprijed navedenog zakonskog propisa i propisa iz čl.2,3,4,5,16,42,52,53 i 54 Krivičnog zakonika te čl.199, 201 i 364 Zakonika o krivičnom postupku iz r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom mu prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od 5 (pet) godina po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Dužan je okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka - paušala uplati ovom sudu iznos od 50,00€ u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Optužnim predlogom ODT-a Podgorica Kt.br. 419/04 od 31.12.2005. godine, stavljeno je na teret okrivljenom Peković Željku da je izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st.3. u vezi st. 1 Krivičnog zakonika.

Zastupnik optužbe je u završnoj riječi na glavnom pretresu prethodno precizirala činjenični opis dispozitivna optužnog akta, na način predstavljen izrekom ove presude, a zatim izjavila da u cjelosti ostaje pri tako preciziranom optužnom predlogu i predložila sudu da okrivljenog oglaš krivim i osudi po zakonu.

Oštećeni Čupić Brano se pridružio krivičnom gonjenju okrivljenog, ali prema istom nije postavio imovinsko-pravni zahtjev.

Okrivljeni u svojoj odbrani iznijetio je na glavnom pretresu, negira izvršenje krivičnog djela, stavljenog mu na teret. Navodi da je prije angažovanja u MUP-u radio kao oficir u vojsci, pa je s tim u vezi, naslijedio visok stepen savjesnosti i odgovornosti prema svojim obavezama čak i pretjerivao u tome i to dok je obavljao dužnost pomoćnika načelnika za sektor policije. S tim u vezi istakao je da mu je kao čovjeku i kao profesionalcu jako žao zbog onog što se desilo Čupić Branu, da on djelimično osjeća odgovornost zbog toga kao i MUP CG, s tim što je objasnio da do dana 06.03.2003. godine, on nije imao nikakvo saznanje o tome da se priprema otmica Čupić Brana. Kao pomoćnik načelnika CB-a imao je ovlaštenja koja su se protezala na 6 stanica policije (tri u Podgorici, a po jedna u Danilovgradu, Cetinju i Kolašinu) da je 60 % bezbjednosne problematike u CG bilo pod njegovom odgovornošću, da su njegove obaveze shodno tome bile ogromne i do njega dolazilo mnoštvo informacija koje on nije sve uspijevaio da prati. Ovo tim prije kad se ima u vidu pored prirode svog posla i vanredne situacije kojima se daje prioritet, tako da usled svega toga, on nije saznao za predmetnu informaciju. Naime tek dana 03.03.2003. godine u večernjim časovima on je saznao da se desila otmica Čupića i tek tada naložio preduzimanje svih potrebnih operativnih akcija u pravcu oslobađanja oštećenog Čupića. Sledećeg jutra komandir stanice policije za javni red i mir Miloš Radulović ga je obavijestio da je njemu još ranije stigla informacija o otmici. Nakon toga on je preduzeo radnje u cilju provjere da li je takva informacija zaista prosljeđjena njemu i utvrdio da se ista nalazi u jednoj ogromnoj grupi spisa i to da je dostavljena 14.01.2003. godine, a sjeća se da je tog dana tj. prethodne noći bio angažovan na poslovima obezbjeđenja javnog skupa sa povećanim bezbjedonosnim rizikom, zbog kojih obaveza je i zapostavilo pregledanje te informacije, koja je, na zna kako sklonjena u grupu pregledanih dokumenata, kao i drugih pristiglih dokumenata. I pored toga što o dostavljanju predmetne informacije nije postojao valjan trag ili dokaz, zbog čega je on mogao tvrditi da to njemu nije dostavljeno, on je kao odgovorna osoba, odlučio da kaže onako kako stvarno jeste. Nadalje navodi da u MUP-u svakodnevno imaju sastanke, pa se sjeća da ni na jednom od tih sastanaka nije bilo riječi da postoje indicije o tome šta će se desiti Čupić Branu, iako u MUP-u 99% informacija dobijaju i razmjenjuju u ličnim i neposrednim kontaktima - usmenim razgovorima, i to više puta dnevno. Što se tiče samog uputstva o korišćenju metoda i sredstava o operativnom redu, objasnio je da tim uputstvom nije definisan tj. preciziran način postupanja pomoćnika načelnika za sektor policije, zbog čega se on i ne smatra krivim, niti odgovornim, niti se osjeća nadležnim za postupanje po čl.41 i 43 predmetnog uputstva, a ovo obzirom da tim članovima nije precizirano kome treba da se dostavljaju pojedine informacije. Stim u vezi objasnio je da po predmetnoj informaciji nije bio dužan da postupa on, već da, nakon uvida, istu prosljedi načelniku sektora kriminalistike, ili vrati u stanicu policije, a u svakom slučaju je ne zadržava kod sebe. Dodao je još i to, da bi i pored ovog, on ipak preduzeo sve neophodne operativne radnje, da mu je kojim slučajem od bilo kog starješine, sugerisano o tome šta se priprema, a kako nije, on se ne osjeća odgovornim za ono što mu se stavlja na teret optužnim predlogom.

Branilac okrivljenog, adv. Adžić Mladin, je u završnoj riječi na glavnom pretresu, istakao da nije dokazano da je njegov branjenik postupao suprotno odredbama čl.41 i 43 predmetnog uputstva, da se u konkretnom slučaju može eventualno govoriti o izvjesnim propustima okrivljenog, ali ne i takvim propustima, koji bi predstavljali "očigledno nesavjesno postupanje u vršenju službe", a ovo obzirom na stav sudske prakse, prema kome bi nesavjesno postupanje, bilo ono koje je praćeno "neurednošću", što kod okrivljenog Pekovića, nije slučaj. Sa svega navedenog, predložio je sudu da istog oslobodi od optužbe.

Okrivljeni je u završnoj riječi u cjelosti prihvatio završnu riječ svog branioca i dodao da smatra da je predmetna otmica nastala kao posledica propusta drugih službenika MUP-a CB, a ponajviše propustom službenika Ivanović Nenada kojem je prije prosjeđivanja sporne informacije Kavarić Željko za kojim je bila raspisana lokalna potjernica nudio da izvrši otmicu Čupića, pa je imenovan bio u obavezni odmah da uhapsi Kavarića, a ako to nije bio spreman da učini morao je lično da obavijesti svog komandira Gorovića, u usmenom razgovoru, a zatim i njega, što on nije učinio, već je napisao onako šturu i kratku informaciju, koju on zbog obima posla nije uspio da pročita. Osim toga činjenica je da se u CB-u zbog mnogo bitnijih stvari usmeno obavještavaju starješine i odmah preduzimaju potrebne mjere što je u konkretnom slučaju izostalo.

Radi provjere navoda odbrane okrivljenog, pa semim tim i rasvjetljenja ove krivično-pravne stvari, sud je u dokaznom postupku saslušao svjedoke: Ivanović Nenada i Gorović Dragana - službenike MUP-a, saslušao svjedoka-oštećenog Čupić Brana, pročitao operativnu operaciju MUP-a RCG-a CB Podgorica, 44-21, br.051/03-23/1 od 14.01.2003.godine, pročitao izvještaj iz Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, dostavljen uz propratni akt MUP-a RCG br.24-011-06-33946 od 12.10.2006.godine, pročitao izvještaj iz KE MUP-a RCG, CB Nikšić br.402 od 10.03.2006.godine, na ime okrivljenog Peković Željka, izvršio uvid u Rješenje MUP-a Crne Gore-Uprave za pravne, kadrovske i analitičko-informativne poslove br.01-113/02-24425 od 06.09.2002 godine, tj. izvršio uvid u fotokopiju istog, koje Rješenje je u fotokopiji dostavljeno od strane MUP-a Crne Gore-Načelnika odjeljenja za kadrovske poslove uprave policije-dostavljeno uz propratni akt br.01-4625/1 od 28.06.2006 godine, te izvršio uvid u spise predmeta Višeg suda u Podgorici, K.br.167/06, formirane po optužnici Višeg tužioca u Podgorici, protiv okrivljenih Kavarić Željka, Gazivoda Aleksandra, Lakušić Veselina i Ivanović Nenada, zbog krivičnog djela otmice iz čl.46 st.3 u vezi st. 1 i 2 KZ RCG, na štetu oštećenog Čupić Brana iz Budve.

Nakon savjesne i brižljive ocjene navoda optužbe, odbrane, te svih provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u svojoj međusobnoj vezi, sud je na nesumnjiv način utvrdio da je okrivljeni izvršio krivično djelo, stavljeno mu na teret preciziranim optužnim aktom i to na način, u vrijeme, na mjestu i sa posledicama kako je to predstavljeno izrekom ove presude, pa ga je oglasio krivim i izrekao mu sankciju kao u izreci presude, a ovo sa s l e d e ć i h razloga :

Nalme, krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, čini svako lice koje je u službi javne bezbjednosti ili u ustanovi ili drugom subjektu (osim onih koje se bave privrednom djelatnošću), koje kršenjem zakona ili drugih propisa, akata, propuštanjem dužnosti nadzora ili na drugi način očigledno nesavjesno postupa u vršenju službe, ako je bilo dužno i moralo biti svjesno da usljed toga između ostalog može nastupiti i teža povreda prava države ili povreda i nastupi.

Da bi se neko lice oglasilo odgovornim za ovo krivično djelo neophodno je bilo utvrditi koja su njegova ovlaštenja i nadležnosti propisane internim aktom, u konkretnom slučaju to je uputstvo o korišćenju metoda i sredstava u operativnom radu službe javne bezbjednosti, te Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta.

Uvidom u ovjeren izvod iz pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta utvrđuje se da je otkriven, kao pomoćnik načelnika Centra Bezbjednosti u sektoru policije, između ostalog, dužan da rukovodi radom sektora, organizuje, objedinjava i usmjerava rad organizacionih jedinica sektora i službenika u njemu, prati, proučava i procjenjuje stanje bezbjednosti na području CB-a, stara se o saradnji sa sektorom kriminalističke policije i odgovoran je za realizaciju mjera i aktivnosti koje planira Uprava policije, stara se o saradnji sa drugim Centrima bezbjednosti, pravosudnim i drugim organima na području CB-a, a za svoj rad je odgovoran načelniku CB-a, te načelniku Uprave policije i načelnikima odjeljenja u Upravi policije po linijama rada, a isti osim prednjeg vrši i druge poslove koji mu se stave u zadatak.

Prema čl. 43 uputstva o korišćenju metoda i sredstava u operativnom radu službe javne bezbjednosti, dovedenog u logičnu vezu sa prednje analiziranim "Izvodom iz pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta", otkriveni je kao odgovorno lice-pomoćnik načelnika CB-a Podgorica za policiju, tj. kao rukovodilac sektora policije (na koje službeničko mjesto je bio raspoređen od 01.07.2002 godine - što se utvrđuje uvidom u Rješenje MUP-a Crne Gore-Uprave za pravne, kadrovske i analitičko-informativne poslove br.01-113/02-24425 od 06.09.2002 godine, tj. uvidom u fotokopiju istog, koje Rješenje je u fotokopiji dostavljeno od strane MUP-a Crne Gore-Načelnika odjeljenja za kadrovske poslove uprave policije-dostavljeno uz propratni akt br.01-4625/1 od 28.06.2006 godine) bio dužan da po dobijanju operativne informacije, pristupi rješavanju iste, te s tim u vezi između ostalog pristupi operativnom istraživanju, zatim otvaranju operativne obrade, ustupanju informacije drugom organu ili službi i druge radnje precizirane ovim članom, što otkriveni nije učinio, dok je čl. 41 uputstva propisano da je operativna informacija pismeno koje sadrži podatke i činjenice dobijene: od operativnih veza primjenom metoda i mjera u operativnom radu, korišćenjem operativno tehničkih sredstava i mjera, koja se odnosi na određene bezbjedonosne pojave i događaje, ili na pripremanje ili izvršenje krivičnih djela, a da ista postaje predmet operativnog rada kada se zavede u registar službenih zabilježki i operativnih informacija, te dodijeli na rad operativnom radniku.

Nadalje, uvidom u predmetnu operativnu informaciju, 44-21 br. 051/03 -23/1 od 14.01.2003. godine, koju je sačinio službenik MUP-a Ivanović Nenad, utvrđeno je da ista sadrži saznanje navedenog službenika do kojeg je došao operativnim putem da izvjesni Albanac koji se bavio prodajom cigareta, nudi 500,000 USA da neko izvrši otmicu Čupić Brana, vlasnika "Bevi" hotela u Bečićima.

Kako je otkriveni prigovorio navedenoj informaciji, u smislu da je ista štura i nepotpuna te kako je nepostupanje po istoj pravdao osim navedenih razloga i time da je službenik Ivanović Nenad bio dužan da ga sam ili preko svog nadređenog komandira Gorovića usmeno obavijesti o tome, to je sud u cilju provjere tih navoda saslušao svjedoke Ivanović Nenada i Gorović Dragana.

Svjedok Ivanović Nenad je u svom iskazu na glavnom pretresu u bitnom naveo: da je predmetnu operativnu informaciju on sačinio na osnovu operativnih saznanja, do kojih je došao na način uobičajen i u drugim slučajevima i istu predao svom tadašnjem šefu Gorović Draganu, koju operativnu informaciju je ovaj trebao dalje da proslijedi pomoćniku načelnika tj. otkrivenom, koji je trebao da je pročita, te da je dalje proslijedi pomoćniku načelnika za kriminalitet - Vujanović Milanu, što on nije učinio, jer da je ta informacija proslijedjena Vujanoviću on bi pozvao na razgovor između ostalih i njega-svjedoka, tako da bi se preduzele potrebne mjere i do otmice ne bi došlo; da se sjeća da je predmetnu informaciju svom šefu Goroviću predao, ali da nije siguran da li mu je šta pojašnjavao povodom iste, a da su u CB-u imali redovne sastanke sa svojim starješinama na kojima se raspravljalo o dnevnim obavezama, te o eventualnim potrebama vanrednog angažovanja, ali da na tim sastancima nijesu bili obavezni da informišu svoje starješine o nekim svojim saznanjima, već su ih o tome pismenim putem obavještavali, a neke od tih papira su potpisivali, a neke nijesu, tj. one koje nijesu potpisali, o tim informacijama su usmeno obavještavali starješinu; da što se tiče otmice oštećenog Čupić Brana, u periodu od sredine decembra 2002. godine pa do 05.03.2003. godine o tome svojim pretpostavljenim starješinama osim predmetne informacije nije dostavljao nikakav drugi akt, niti je usmeno obavještavao starješine, jer nije ni imao više nikakvih saznanja i smatrao je da je takva informacija dovoljna i potpuna; da nakon dostavljanja te informacije svom pretpostavljenom, nije pratio dalji tok iste, niti se interesovao za njenu sudbinu, a ovo sa razloga što je podnosio veliki broj informacija, a osim toga to mu, kako kaže, nije bila ni obaveza.

Svjedok Gorović Dragan, je u svom svjedočkom iskazu na glavnom pretresu, u bitnom naveo: da je službenik Ivanović Nenad predmetnu informaciju o otmici dostavio njemu, kao svom pretpostavljenom starješini, a da je on nadalje proslijedio

pomoćniku načelnika za policiju - Pekoviću, koju je isti obzirom na sadržaj (otmica lica), trebao da dalje proslijedi sektoru kriminalističke policije; da je bio dogovor sa okrivljenim, kada je stupio na dužnost pomoćnika načelnika CB-a za policiju, i to nekih mjesec dana prije dostavljanja predmetne informacije da mu se dostavljaju informacije koje stižu u stanicu, pa se s tim u vezi sjeća da je predmetnu informaciju zajedno sa drugim spisima predao Peković Željku-okrivljenom.

Iskaze prednje naznačenih svjedoka ovaj Sud je cijenio kao kao međusobno saglasne, neprotivurječne i ubjedljive u pravcu zaključka da je predmetna informacija blagovremeno dostavljena okrivljenom i s tim u vezi stvoren osnov da se po istoj blagovremeno reaguje, pa je s tim u vezi ovaj Sud i poklonio vjeru iskazima navedenih svjedoka, a tim prije što ni okrivljeni nije sporio da mu je predmetna informacija dostavljena, s tim što je nepostupanje po istoj okrivljeni pravdao kontinuiranim obavezama, koje mu nijesu dozvoljavale da blagovremeno pročita sadržaj predmetne informacije.

Sama činjenica da je okrivljeni odnosno prilike bio raspoređen na dužnosti pomoćnika načelnika CB-e Podgorica-dakle bio raspoređen na izuzetno odgovornom službeničkom mjestu, te da je s tim u vezi okrivljeni kako i sam kaže svakodnevno dobijao veliki broj informacija, koje su evidentno iziskivale njihovo odgovorno praćenje i upućenost u iste, a sve kako bi se blagovremeno i najefikasnije reagovalo, te i činjenica da je i sam okrivljeni bio svjestan odgovornosti za neupućenost u relevantne informacije što se utvrđuje i iz prednje naznačenog iskaza svjedoka Gorović Dragana-koji između ostalog govori i o insistiranju okrivljenog da mu se prosleđuju sve informacije koje stižu u stanicu, govori u prilog zaključka da je okrivljeni nerješavanjem predmetne informacije, tj. neobrađivanjem i neprovjeravanjem iste te neustupanjem iste nadležnoj službi svjesno preuzeo odgovornost za nastupanje eventualnih posledica, olako držeći da do istih neće doći.

Osim toga okrivljeni je zbog prirode svoje službene dužnosti-kao odgovorno lice bio dužan i morao biti svjestan da usled nepostupanje po predmetnoj informaciji, kao i neustupanja iste nadležnoj službi može doći do teže povrede prava drugog, ali je okrivljeni, po ocjeni ovog Suda, olako držao da do toga neće doći, što govori u prilog zaključka o njegovom postupanju sa nehatnim oblikom vinosti.

Pa i sama činjenica da je predmetna informacija u tako dugom vremenskom periodu - od 15 januara do 05.03.2003 godine, bila u posjedu okrivljenog, a po istoj nije adekvatno reagovao, govori dovoljno sama za sebe, a tim prije što okrivljeni predmetnu informaciju, pa čak i da nije bio u obavez i da latu rješava (što se u konkretnom slučaju ne može reći - a tim prije što je i okrivljeni toga bio svjestan, jer u protivnom ne bi insistirao da mu se dostavljaju sve informacije koje stignu u stanicu - jer u protivnom ne bi imao ovlašćenje da razmatra i zadržava informacije koje nijesu u djelokrugu njegovih nadležnosti) njegovu odgovornost povlači i sama činjenica da je u toliko dugom vremenskom periodu zadržavao predmetnu informaciju onemogućavajući da se po istoj blagovremeno i efikasno postupa, što je u konačnom i imalo za posledicu težu povredu prava drugog-otmicu oštećenog Čupić Brana.

Da je do predmetne otmice zaista i došlo nije ni sporno, jer u tom pravcu i nije ni bilo spornih momenata, a tim prije što ni okrivljeni nije sporio predmetnu otmicu, već naprotiv u svojoj odbrani govorio o svom aktivnom učestvovanju u oslobađanju oštećenog, izražavajući žaljenje što je do predmetnog događaja uopšte i došlo.

Na i sam uvid u spise predmeta Višeg suda u Podgorici K.br. 167/06, govori u prilog zaključka da je pred Višim sudom u Podgorici pokrenut krivični postupak radi utvrđivanja krivične odgovornosti učesnika u predmetnoj otmici, a i sam iskaz svjedoka - oštećenog Čupić Brana-kao žrtva predmetne otmice-koji je saslušan pred Osnovnim sudom u Podgorici-u krivičnom postupku protiv okrivljenog Peković Željka, svjedoči u prilog postojanja predmetne otmice, tako da u tom pravcu nema, a nije ni bilo spornih momenata, pa kako postojanje predmetne otmice i nije ni sporno to nije ni sporna ozbiljnost predmetne informacije, koja se u konačnom i pokazala istinitom, tj. pokazala istinitom informacija o pripremanju otmice oštećenog Čupić Brana, a koja informacija je takođe nesporno blagovremeno pismeno predata okrivljenom i to direktno od strane Gorović Dragana, a kojem je prethodno predao Ivanović Nenad (a što se utvrđuje iz njihovih-prednje analiziranih iskaza), tako da ni u tom dijelu nema spornih momenata (tim prije što ni okrivljeni nije sporio činjenicu da je predmetna informacija njemu dostavljena), a to što okrivljeni po istoj nije reagovao, to i povlači njegovu odgovornost, tj. istog ne može opravdati tvrdnje da zbog obaveza nije pročitao istu te da zbog toga nije blagovremeno reagovao po istoj, a da bi, kako kaže, svakako reagovao da je pročitao istu.

Pa i sama tvrdnja okrivljenog da bi reagovao da je pročitao predmetnu informaciju, a zatim i činjenica da okrivljeni i nije ni sporio činjenicu da mu je takve informacije i trebala biti dostavljena, te i činjenica da je okrivljeni, kako to i navodi u svojoj odbrani, očekivao da mu se takve informacije usmeno saopšte radi bržeg reagovanja, govore u prilog činjenice da je u izvjesnom smislu, tj. u onom pravcu koji se i stavlja na teret okrivljenom, upravo na njegovoj strani i postojala obaveza postupanja u onim pravcima u kojima je to postupanje okrivljenog u konkretnom slučaju izostalo, što i povlači njegovu odgovornost.

Cijeneći sve naprijed provedene dokaze i iz njih utvrđeno činjenično stanje, te dovodeći ih u logičnu vezu sa navodima optužbe i odbrane okrivljenog, na nesumnjiv način je utvrđeno da je okrivljeni, u periodu od 15 januara do 05.03.2003 godine u Podgorici kao odgovorno lice - pomoćnik načelnika CB Podgorica kršenjem propisa i opštih akata MUP CB Podgorica očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, i ako je bio svjestan i dužan da usled toga može nastupiti teža

povreda prava drugog na način što nakon što mu je dana 15.01.2003 godine dostavljena operativna informacija br.44-21-051/03-23/1 od 14.01.2003 godine sačinjena od strane službenika MUP CB Podgorica Ivanović Nenada a koja sadrži operativna saznanja o pripremanju otmice lica Čupić Brana, nije preduzeo nijednu radnju koju je bio dužan da preduzme shodno čl.41 i 43 Uputstva o korišćenju metoda i sredstava u operativnom radu Službe javne bezbjednosti a koje se sastoje u rješavanju - obradi i provjeri označene informacije, kao i ustupanju iste nadležnoj službi, sve do 05.03.2003 godine kada je došlo do teže povrede prava drugog - otmice oštećenog Čupić Brana, čime je i izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

Po nalaženju ovog suda, kako je to i prednje naznačeno, okrivljeni je bio svjestan i bio dužan i morao biti svjestan, da svjesno kršeći navedeno Uputstvo tj. očigledno nesavjesno postupajući, usled toga može nastupiti teža povreda nečiljeg prava - u konkretnom slučaju teža povreda prava oštećenog Čupić Brana, ali je olako držao da do toga neće doći.

Kod ovog krivičnog djela radnja izvršenja se sastoji u "očigledno nesavjesnom postupanju u vršenju službe", a koje postupanje se prije svega može sastojati u postupanju kojim se krši zakon, drugi propis ili opšti akt, pri čemu nije od značaja da li se radi o formalnoj ili materijalnoj povredi, s tim što se ovaj oblik nesavjesnog postupanja najčešće manifestuje u neizvršenju obaveza koje proizilaze iz tih propisa ili pak u neblagovremenom preduzimanju službene radnje i sl. Procjena "očigledno nesavjesnog postupanja u vršenju službe" se vrši "prema okolnostima slučaja" a ista predstavlja "faktičko pitanje", s tim što i jedno činjenje ili pak nečinjenje službenog lica po stavu sudske prakse može predstavljati radnju ovog krivičnog djela, pa je to i razlog više da u konkretnom slučaju nepostupanje okrivljenog po predmetnoj informaciji, koje je i imalo za posledicu težu povredu prava drugog, bude tretirano "očigledno nesavjesnim postupanjem u vršenju službe".

Prednje tim prije biva nesporno kada se imaju u vidu i navodi odbrane okrivljenog, koji je izričito naveo da je svjestan svog propusta što nije pregledao dopise i pismena koja su mu dostavljena, te da nije uradio ono što je trebao, tj. da tu informaciju proslijedi načelniku za kriminalističku policiju, pravdajući se da zbog drugih obaveza to nije stigao da uradi, što kod činjenice da je taj propust vezan za jedan prilično dug vremenski period - od 15 januara do 05.03.2003 godine (period od skoro dva mjeseca), nesumnjivo govori u prilog zaključka da je okrivljeni propuštanjem dužnosti razmatranja predmetne informacije i adekvatnog postupanja po istoj, stvorio pretpostavku za neblagovremeno preduzimanje službene radnje, što je i imalo za posledicu težu povredu prava drugog.

Sama činjenica da je okrivljeni bio u obavezi da sve dopise blagovremeno isčita, te s tim u vezi adekvatno reaguje u odredjenim pravcima, jer čemu je onda smisao dostavljanja istom dopisa i informacija, govori u prilog zaključka da je okrivljeni zapostavljanjem svojih dužnosti u tom pravcu "očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe".

Tim prije kada se imaju u vidu lična svojstva okrivljenog i njegovo odgovorno mjesto u MUP-u Crne Gore, koji je bio svjestan i bio dužan i s tim u vezi morao biti svjestan da svaka informacija ima svoj smisao samo ukoliko se po istoj blagovremeno reaguje, te da neblagovremeno reagovanje ili pak neupućivanje iste onoj službi koja mora po opisu svog posla da blagovremeno reaguje, može i te kako da ima nesagledive posledice, pri čemu se opravdanje za to nepostupanje ne može naći u bilo kakvim drugim obavezama, jer je upravo na okrivljenog, kao na rukovodioca sektora policije bila obaveza da tim sektorom rukovodi na način koji neće zapostaviti bilo koju njegovu obavezu, jer svaka obaveza u svom dijelu ima svoj značaj i nepostupanje po istoj može prouzrokovati odredjenu posledicu, koja i povlači njegovu odgovornost.

Upravo sa svih prednjih razloga ovaj Sud je prednje iznijete navode odbrane okrivljenog cijenio kao sračunate na izbjegavanje krivično-pravne odgovornosti i kao takve neprihvatljive za sud, jer takvi navodi odbrane okrivljenog - koji pokušavaju naći opravdanje za zapostavljanje pojedinih službenih obaveza, ne mogu imati svoju težinu u smislu oslobađanja okrivljenog od odgovornosti za predmetno nečinjenje, jer da je isti blagovremeno dostavljenu informaciju razmotrio i ustupio nadležnoj službi - sektoru kriminalističke policije, to bi bile i stvorene pretpostavke da se izbjegne nastupanje predmetne posledice - teže povrede prava drugog, tj. izbjegne nastupanje predmetne otmice oštećenog Čupić Brana.

Pa i sama činjenica da je okrivljeni dolaskom na predmetno rukovodeće mjesto insistirao da mu se dostave sve informacije koje stignu u stanicu, ga je utoliko više obavezivala, jer je evidentno to insistirao svjestan značaja tih informacija i potrebe blagovremenog reagovanja po istima, pa je s tim u vezi i morao biti svjestan, odnosno bio dužan da bude svjestan činjenice da nesagledive posledice može izazvati neblagovremeno ustupanje nadležnoj službi informacije koju je zahtijevao da se prvo njemu dostavi, što utoliko više i povlači njegovu odgovornost.

Odlučujući o krivičnoj sankciji, ovaj Sud je najprije utvrđujući kaznu, odmjerio istu shodno čl.42 Krivičnog zakonika, tj. prilikom odmjeravanja iste imao u vidu sve okolnosti iz čl.42 Krivičnog zakonika, a koje mogu uticati na to da kazna bude veća ili manja a naročito: stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, raniji život učinioca - okrivljenog, njegove lične prilike, te držanje posle učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinioca, pa je s tim u vezi ovaj Sud, kao olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog cijenio: raniju neosudjivanost okrivljenog - a što se utvrđuje iz izvoda iz KE MUP-a RCG, CB Nikšić br.402 od 10.03.2006.godine, na ime okrivljenog Peković Željka; lične i porodične prilike - oženjen, otac dvoje djece; korektno držanje

tokom glavnog pretresa - uredno javljanje na pozive suda, kojim je olakšano vođenje krivičnog postupka; počinjavanje predmetnog krivičnog djela sa nehatnim oblikom vinosti, dok je kao otežavajuću okolnost van elemenata bića predmetnog krivičnog djela ovaj Sud cijenio stav oštećenog u pravcu pridruživanja krivičnom gonjenju okrivljenog, pa je s tim u vezi ovaj Sud okrivljenom prethodno utvrdio kaznu zatvora tj. odmjerno istu u granicama opšteg minimuma kazne zatvora - iz čl.36 st.1 Krivičnog zakonika i posebnog maksimuma kazne zatvora, propisane za predmetno krivično djelo, a potom se opredijelio za uslovnu osudu - kao mjeru upozorenja (shodno čl.52,53 i 54 Krivičnog zakonika), tj. odredio da se utvrdjena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od 5 (pet) godina po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Prilikom odlučivanja o opravdanosti izricanja uslovne osude ovaj Sud - sudija je imao u vidu uslove za izricanje iste iz čl.54 st.1 Krivičnog zakonika, tj. imao u vidu dva kumulativno postavljena uslova: "prvi", koji je objektivna i vezan za vrstu i mjeru utvrdjene kazne (pri čemu se uslovno može odložiti samo utvrdjena kazna zatvora koja nije duža od dvije godine - o čemu je upravo riječ u konkretnom slučaju, a s obzirom da je prethodno utvrdjena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, što će reći da je u konkretnom slučaju, bitna kazna koju je sud utvrdio za izvršeno djelo, a ne propisana kazna) i "drugi", koji je subjektivna, i vezan za uvjerenje Suda da se osnovano može očekivati da će i upozorenje kaznom dovoljno uticati na učinioca da više ne vrši krivična djela, pa je s tim u vezi mišljenje ovog Suda - sudije, da će se u konkretnom slučaju izricanjem uslovne osude okrivljenom Peković Željku iz Podgorice, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (čl.4 st.2 Krivičnog zakonika - "suzbijanje djela kojima se povređuju ili ugrožavaju vrijednosti zaštićene krivičnim zakonodavstvom") ostvariti i svrha uslovne osude (iz čl.52 st.2 Krivičnog zakonika - "da se prema učiniocu koji je kriv ne primijeni kazna za lakša krivična djela kad to nije nužno radi krivičnopravne zaštite i kad se može očekivati da će upozorenje uz prijetnju kazne, dovoljno uticati na učinioca da više ne vrši krivična djela", a da se u konkretnom slučaju radi o lakšem krivičnom djelu govore sve prednje naznačene olakšavajuće okolnosti koje predmetno krivično djelo, i ako po svojoj prirodi nije "lakše", čine "lakšim", bez obzira na prisustvo jedne otežavajuće okolnosti, koju ovaj Sud, dovodeći u vezu sa olakšavajućim okolnostima, te u vezi sa uvjerenjem da će se i predmetnom krivičnom sankcijom ostvariti svrha izricanja krivičnih sankcija, smatrao da nije smetnja za izricanje predmetne uslovne osude, kojom će po ocjeni ovog Suda, tj. zapriječenošću kaznom zatvora u prilično dugom trajanju, te uz značajno dug period provjeravanja, okrivljeni biti dovoljno sankcionisan, tako da bi po ocjeni ovog Suda bilo nepravedno strožije sankcionisanje okrivljenog, tj. izricanje efektivnog zatvora, o kojim okolnostima Sud svakako mora da vodi računa, a sve kako izricanje neadekvatne sankcije ne bi prouzrokovalo kontraproduktivnu svrhu, a tim prije što će po ocjeni ovog Suda i predmetna krivična sankcija-uslovna osuda, dovoljno snažno na okrivljenog uticati da ubuduće ne vrši krivična djela-svjestan svih posljedica koje to sa sobom povlači).

Ovaj sud je prilikom opredjeljivanja za visinu zapriječene kazna zatvora, te za dužinu perioda provjeravanja, imao u vidu između ostalog i jačinu ugrožavanja odnosno povrede zaštićenog dobra, tj. imao u vidu težinu posljedica koju je prouzrokovalo krivično djelo okrivljenog, tj. njegovo "očigledno nesavjesno postupanje u vršenju službe", koje je imalo za posledicu težu povredu prava drugog - otmicu oštećenog Čupić Brana.

Odluka o troškovima krivičnog postupka - paušala, zasnovana je na odredbama čl.199 i 201 Zakonika o krivičnom postupku, a troškovi krivičnog postupka se odnose na paušal-u iznosu od 50,00 € (koji paušal je odmjeren-određen prema trajanju, složenosti postupka i imovnom stanju okrivljenog).

Sa izloženog, a shodno čl.364 Zakonika o krivičnom postupku, odlučano je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR

Dragana Mihaljović
Dragana Mihaljović

SUDIJA

Zoran Šćepanović

Zoran Šćepanović

DN-s: Primjerak presude dostaviti:

- ODT-u Podgorica,
- okrivljenom I
- branioču Adžić Miladinu - adv. iz Podgorice

Postupljeno dana 16.04.02.

Radnik Suda Dragana M